

matično delovanje na gledišču; tako navdušeno, s tako globokim občutjem, in s tako lahkoto poje vse, kakor peti le mora ona, katero vodi pravi pevski genij. Da so bile vse njene pesmi z veliko pohvalo sprejete, razumeva se samo po sebi. Mi pa se še posebno ponašamo ž njo, ker je Slovanka. Gosp. Th. Elze jej je prav lepo prikladal na glasoviru. — Gospodičina Eleonora Glančnik je igrala na glasoviru in vzlasti z „magjarsko rapsodijo“ je vzbudila tako občno zadovoljnost, da ji ploska ni bilo ne konca ne kraja — in po pravici. — Čveterospesva dva slovenska: „Prijateljici“ Krišovskega in „Luna sije“ od Fleišmana sta izpolnila ostale točke današnjega koncerta, ki ga je obiskala vsa imenitna civilna in vojaška gospôda. — Gosp. Vitenc je brez plačila blagovoljno posodil svoj klavir; isto tako je tudi gosp. Blaznik tiskal naznanila brez plače. — Na občno prošnjo, dá ta umetnica v čitalnični dvorani danes še eno „besedo“, pri kateri jej bode pomagali Frelihovi gospodičini Roza in Evgenija in g. Teodor Elze. Program besede bode: Prvi odelek: 1. „Lascia ch'io pianga“, aria iz spevoigre „Rinaldo“ od Haendel-ja, poje gospodičina pl. Tiefensee. 2. „Adantino“ iz 2. koncerta C. de Beriot-a, poje gospodičina Evgenija Fröhlich-ova. 3. Velika arija iz spevoigre: „Ernani“ od Verdia, poje pl. Tiefensee. 4. Nocturn za pianoforte, igra gospodičina Roza Fröhlich-ova. 5. a) „Prava sreča je le pri Tebi“ („Das wahre Glück ist nur bei Dir“); nemška pesem od Voss-a, b) na prošnjo: „Narodne pesmi“ (ruske in španjske) v izvirnem jeziku, poje pl. Tiefensee. — Drugi oddelek: 6. Etude iz Fis-dur Adolfa Henselta, poje gospodičina Evgenija Fröhlich-ova. 7. „Molitva“ (Elizabete) iz spevoigre „Tannhäuser“ R. Wagner-ja, poje pl. Tiefensee. 8. Introduktion in Allegro iz sonate na gosli in pianoforte iz 10. igre Teodora Elze-a, igrate gospodičini Evg. Fröhlich-ova in pl. Tiefensee. 9. Thema in variacije od Proch-a, poje pl. Tiefensee. 10. Slovenska pesem, poje pl. Tiefensee. Vstopnina znaša 60 krajc. — Ne dvomimo, da jej bode zanimivi program privabil mnogo poslušalcev.

— (*Razpisano darilo.*) Prečastitljivo škofijstvo ljubljansko 22. velicega srpana po naznanilu „Danice“ to-le razglasuje: Korar tukajšnjega stolnega kapiteljna Jožef Poklukar, ki je umrl 7. sušca t. l., je v svojem pristavku k poslednji volji 26. kimovca 1862 to-le volil, kakor besedno nasledva: „S pristavkom volim dve sto in zopet sto gold. a. v. ko darilo za delo brez prikrajšanja lastinske pravice tistima pisavcema izmed duhovstva ljubljanske škofije, ktera bota po presodbi preč. gosp. knezoškofa in dveh od njih v ta namen izvoljenih mož najboljših in bližnjih najboljših poljudne bukve za čedno odreje (das beste und nächst beste populäre Erziehungsbuch) saj v štirih letih po moji smrti dovršila. Te bukve naj se spišejo v slovenskem jeziku, kolikor se najbolj more po domače in pristrčno, in najpred naj bodo namenjene starišem. Tehtniše ločine ali nabadke naj pojasnujejo primerne besede iz sv. pisma, pregovori in kratke prigodbe, kolikor je moč naj jih bogaté gojilna vodila in nauki za spodobno obnašo (mit medizinischen Regeln und Belehrungen für den Anstand); pa tudi ne, da bi jih preobširnost pristudovala, in naj toraj ne znašajo čez 12—15 tiskanih pól. Kolikor je moč, naj imajo nizko ceno.“ — Tisti častiti duhovni te škofije, ki imajo veselje in zmožnost, bukve za lepo odreje pisati po misli in odkazih ranjcega korarja Jožefa Poklukarja, naj se prav kmalu tega dela lotijo, ter naj o pravem času dozorjeni spisni sad svojega prizadevanja v knezo-škofijsko pisarnico dajo,

da ga presodi, ter izreče, ali mu od imenovanega ranjega v ta namen odločeno darilo gré ali ne gré, in da se najboljemu rokopisu dá privoljenje za natis.

Novičar iz domačih in ptujih dežel. ✓

Mir med našim cesarstvom in laškim kraljestvom še ni storjen; al pravijo, da se poravnava neki dobro speši, in da bo skoraj mir. Državni minister grof Belkredi se neki še zmiraj dogovarja z magjarskimi prvaki, kako bi se zložile ogerske pravice in zahteve s potrebami našega cesarstva. Al to se vendar ni potrdilo, da bi Ogrri že precej zdaj dobili svoje lastno ministerstvo. Temveč se govori, da nekaj časa sem dogovarjanje nič kaj ne napreduje; da Magjarji nočejo nič kaj odjenjati; da so terji, ko so bili pred vojsko. Naša misel zastran tega je, da z Ogrri ne bo sprave, dokler bo vlada samo Magjare prašala, za Slovane, Rumune in Nemce na Ogorskem pa ne menila se. Narodom dati najpred djansko ravnopravnost; postaviti jim národne velike župane; sedanji deželni, po silovitih magjarskih upljivih sestavljeni zbor razpustiti in novega voliti, potlej zná drugače biti, pred ne. Dosedanji vojaški minister Frank je odpuščen iz službe; namesti njega prevzame opravila tega ministerstva feldmaršal-lajtnant John. Zdaj je gotovo, da general-komanda pride iz Ljubljane proč. Te dni je prišel od cesarja ukaz, da bo načelnik tej general-komandi nadvojvoda Ernest, obsegala bo ilirsko kraljestvo, Štajarsko, Tiroljsko in Vorarlberg, in svoj sedež imela v Gradcu. Ukazano je neki tudi, da se ima vojska že precej zdaj zmanjšati, tako da kompanije ne bodo več imele, ko 70 mož. Ki služijo v prihrani ali rezervi, ti imajo se koj domu spustiti. — Na Nemškem so Prusi s sovražnimi državami svojo pravdo po večem dognali. Hanover, Hessenkassel, Nassau, mesto Frankfurt in Šlezvik-Holstein obdržé in združijo s svojo državo; drugim so privolili mir pod težkimi pogoji. Le s saksonsko vlado se še niso pogodili. Tudi z deželnim zborom se je Bismark pomiril. Dobil je odpustek za vsa leta, ki je neustavno vladal, in še privoljenje, da 150 milijonov tolarjev na posodo vzame. Tako je nenadjana njegova sreča na vojski večini pruskih liberalcev vest utolažila. — Francoski cesar je premenil ministerstvo za vnanje reči. Odpustil je namreč Droyns-a de Lhouis in poklical na njega mesto Marquis-a de Moustier. Ves svet ugiblje, kaj to pomeni, al pravega, se ve, ne vé nobeden. — Zeló sodijo, da ima zdaj Turčija, to je, tako imenovano iztočno prašanje na vrsto priti. To je gotovo, da je gibanje med kristjani po turških deželah zmiraj živeje. Na otoku Kreti ali Kandii v sredozemskem morji so se kristjani že spuntali proti turškemu gospodarju. Imajo neki že 20.000 mož pod orožjem. Njihovo geslo je: Ali združiti se z Grškim ali umreti! Bog jim daj srečo, da bi se oprostili težkega turškega jarma. — Kakor se „Politiki“ iz Dunaja piše, imeli so te dni deželni poslanci iz nemških avstrijskih dežel shod v Aussee-u. Tudi za slovenske domoljube je živa potreba, porabiti prvo ugodno priliko, da se snidejo in pogovoré zastran naših reči.

Kursi na Dunaji 11. septembra.

5% metaliki 63 fl. 50 kr.

Ažijo srebra 128 fl. 61 kr.

Narodno posojilo 68 fl. 90 kr.

Cekini 6 fl. 15 kr.